

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alicja Sosnow

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — fortolkning af artikel 5, stk. 3, EF, artikel 2 i Rådets direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 70, s. 1301) samt artikel 18, stk. 4, og artikel 27, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning om omsætningsafgifter, der med hensyn til fristen for refusion af negativ moms fastsætter mindre gunstige regler for afgiftspligtige, som påbegynder afgiftspligtig virksomhed, og som er registreret som afgiftspligtige, der foretager leverancer indenfor Fællesskabet — princippet om afgiftens neutralitet og proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) Artikel 18, stk. 4, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2005/92/EF af 12. december 2005, og proportionalitetsprincippet er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der for at tillade den nødvendige kontrol med henblik på at undgå svig og afgiftsunddragelse forlænger de nationale skattemyndigheders frist for at tilbagebetale overskydende merværdiafgift til en bestemt gruppe af afgiftspligtige fra 60 til 180 dage efter indgivelsen af merværdiangivelsen, medmindre de afgiftspligtige har stillet en kaution på 250 000 PLN.
- 2) Bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede udgør ikke særlige undtagelsesforanstaltninger, der tilsigter at undgå visse former for svig eller afgiftsunddragelse, som omhandlet i artikel 27, stk. 1, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2005/92.

(¹) EUT C 69 af 24.3.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. august 2008 — Straffesag mod Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Montpellier, Frankrig)

(Sag C-296/08 PPU) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 31 og 32 — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — mulighed for en stat, der skal fuldbyrde en udleveringsanmodning, for at anvende en konvention vedtaget inden den 1. januar 2004, men anvendelig i denne stat på et senere tidspunkt)

(2008/C 260/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Montpellier

Part i hovedsagen

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Montpellier — fortolkning af artikel 31 og 32 i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1) — en medlemsstats mulighed for i forholdet til en anden medlemsstat at anvende andre procedurer end de procedurer, som er fastsat i rammeafgørelsen, herunder navnlig de procedurer, som er fastsat i Dublinkonventionen af 27. september 1996 om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater — betydningen af, at den stat, som har udstedt arrestorden, ikke har meddelt, at den fortsat ønsker at anvende eksisterende aftaler og ordninger — mulighed for, at fuldbyrdesstaten kan anvende en konvention, som er vedtaget før den 1. januar 2004, men som er trådt i kraft i denne medlemsstat efter denne dato

Konklusion

- 1) Artikel 31 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne skal fortolkes således, at den kun omfatter tilfælde, hvori ordningen vedrørende den europæiske arrestordre finder anvendelse, hvilket ikke er tilfældet, når en udleveringsanmodning vedrører handlinger begået inden en dato, som en medlemsstat har angivet i en erklæring afgivet i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 32.

2) Artikel 32 i rammeafgørelse 2002/584 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en fuldbyrdelsesmedlemsstat anvender konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, udarbejdet ved retsakt vedtaget af Rådet den 27. september 1996 og undertegnet samme dag af samtlige medlemsstater, selv om den først er blevet anvendelig i denne medlemsstat efter den 1. januar 2004.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Appel iværksat den 27. juni 2008 af Landtag Schleswig-Holstein til prøvelse af kendelse afsagt den 3. april 2008 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Landtag Schleswig-Holstein (ved Privatdozentin S. Laskowski og Professor J. Caspar)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appelsagen antages til realitetsbehandling.
- Kendelsen, der blev afsagt af Retten i Første Instans den 3. april 2008, ophæves.
- De påstande, som appellanten nedlagde i første instans, tages til følge, og søgsmålet i sag T-236/06 antages til realitetsbehandling.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans, således at den antager det oprindelige søgsmål til realitetsbehandling og den tidligere sag fortsættes.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger, hvorved Kommissionen pålægges at betale samtlige omkostninger, der er opstået ved den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har afvist appellants annullations-søgsmål mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med den begrundelse, at appellanten ikke er en juridisk person i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 230, stk. 4, EF. Annullationssøgsmålet var rettet mod Kommissionens afgørelser af 10. marts og 23. juni 2006, hvorved appellanten fik afslag på aktindsigt i dokument SEK(2005) 420, der indeholdt en juridisk analyse af det i Rådet drøftede udkast til rammeafgø-

relse om opbevaring af data med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme.

Appellanten har begrundet sin appel af den appellerede kendelse fra Retten i Første Instans med to anbringender.

For det første har Retten tilsidesat kontradiktionsprincippet. Dette princip, der er udtryk for en garanti for en retfærdig rettergang og en effektiv retsbeskyttelse, har bl.a. til formål at forhindre, at den retlige beslutning muligvis påvirkes af et anbringende, der ikke har kunnet drøftes mellem parterne. Derved undgås det, at der træffes en overraskende afgørelse. Retten skulle have givet appellanten lejlighed til at præcisere sine anbringender for at undgå at blive afsagt en overraskende dom.

For det andet har Retten tilsidesat fællesskabsretten, idet den har fortolket udtrykket »juridisk person« i artikel 230, stk. 4, EF, urigtigt, og retligt ukorrekt benægtet, at appellanten er en juridisk person, samt tilsvarende, at appellanten havde partsevne.

Retten har taget udgangspunkt i, at formanden for Landtag Schleswig-Holstein inden for rammerne af sine beføjelser til at virke som procesfuldmægtig ikke repræsenterer appellanten, men »delstaten direkte«, hvorfor appellanten ikke har retsevne og derfor ikke har mulighed for at optræde som part ved Fællesskabets retsinstanser. Det skal udledes heraf, at Retten ville have anset sagen for at kunne antages til realitetsbehandling, hvis stævningen i stedet for appellants navn (Landtag Schleswig-Holstein) havde indeholdt betegnelsen »delstaten Schleswig-Holstein«. Denne opfattelse hviler ikke alene på en retlig vildfarelse, da den er ikke i overensstemmelse med delstaten Schleswig-Holsteins forfatning, den fremstår også fra appellants synspunkt som en afgørelse, der indeholder en overraskelse, som appellanten ikke burde have kunnet forvente. Rettens kendelse hviler på en retlig vildfarelse, *for det første* fordi Retten ikke har erkendt, at Landtag i henhold til delstaten Schleswig-Holsteins forfatning er »det øverste folkevalgte organ for den politiske meningsdannelse«, og *for det andet* fordi Retten ikke har set, at formanden for Landtag i de forfatningsretlige stridigheder, der vedrører Landtag, repræsenterer Landtag i sin helhed. Udtrykket »delstaten« anvendes retligt omfattende og uspecifikt og kan — alt efter reglernes sammenhæng — både vedrøre delstatens regering og delstatens parlament.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de Première Instance de Mons (Belgien) den 14. juli 2008 — Société de Gestion Industrielle (SGI) mod État belge

(Sag C-311/08)

(2008/C 260/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de Première Instance de Mons